

In memoriam Georges Vandewalle

Filip Van Devyvere

Op 20 maart 1999 overleed in eigen huiskring Georges Vandewalle, stichter en erebestuurslid van de kring. Hij werd geboren te Lichtervelde op 20 mei 1920 en studeerde af als onderwijzer aan de Blankenbergse normaalschool. Als toegewijd en bekwaam onderwijzer stond hij van 1939 tot 1968 in Lichtervelde voor de klas. Naderhand richtte hij zijn eigen zakenkantoor op. Hij was de echtgenoot van Maria Gryspeerd en de vader van Blanca, Paul, Dirk en Joke.

In alle culturele verenigingen van de gemeente was hij actief, maar muziek en heemkunde waren de twee grote belangstellingssferen in zijn leven.

Hij was muzikant, secretaris en gedurende lange jaren ook de voorzitter van de Koninklijke Fanfare Ste Cecilia De Zwaan. Tevens was hij ondervoorzitter van de bestuursraad van de VZW De Zwaan en erebestuurslid van Fedekam West-Vlaanderen.

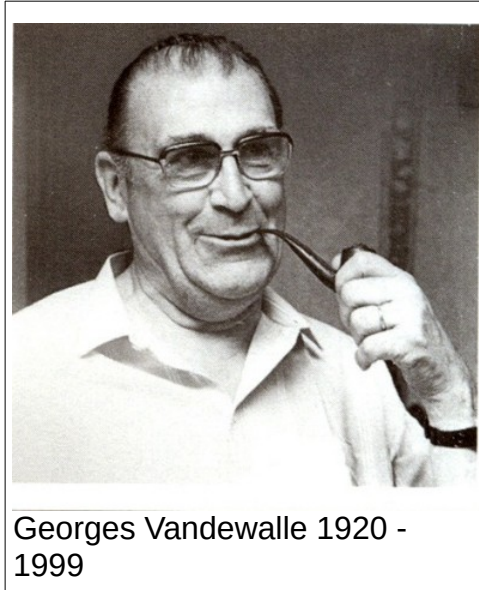
Hij was voorzitter van de Onderlinge Brandverzekering St.-Donatus, ere-secretaris van de BGJG.

Georges Vandewalle was de actieve ondervoorzitter van het Davidsfonds en lid van de Lichterveldse culturele raad.

Van de eerste heemkundige kring die in 1964 onder zijn impuls opgericht werd en enkele geïnteresseerden groepeerde, was hij het bezielend bestuurslid. Toen voorzitter Pierre Claerbout overleed en proost E. Debergh Lichtervelde verliet, vielen de activiteiten van de kring echter zo goed als stil en vond meester Georges het spijtig dat voor heemkunde, plaatselijke geschiedenis, bescherming van het dorpseigen patrimonium niet méér belangstelling bestond.

Zo kwam het dat in januari 1985 enkele gelijkgezinden in Lichtervelde een briefje van hem in de bus kregen met de vraag of het niet interessant zou zijn een nieuwe versie van de ter ziele gegane heemkring in 't leven te roepen. De datering van de brief alleen al: *Lichtervelde, dertiendag 1985*, typeerde zijn persoonlijkheid: Vlaams en diepgelovig. Uit de inhoud van zijn oproep kwam zijn levenslange belangstelling voor het verleden van zijn geboortedorp tot uiting. Hoe alles op Lichtervelde reilde en zeilde, hij wilde niet alleen dat de volgende generaties het ook nog zouden weten, maar vooral dat ze zouden appreciëren hoe mooi de eenvoud van vroeger kon zijn.

We zijn op zijn oproep ingegaan en alhoewel hij de naam en functie van voorzitter uitdrukkelijk weigerde, was hij steeds de man bij wie we om raad konden gaan, de heemkundige met het enorme (en geordende) archief, de levende vraagbaak en de wijze vader die richting gaf aan de jonge ploeg enthousiastelingen.

Georges Vandewalle 1920 -
1999

Talrijke publicaties heeft hij op zijn naam staan: *Lichterveldse Ziek-zakjes* (in 4 delen, 1995 - 1996), *Lichtervelde in oude prentkaarten* (1973), *Lichtervelde in oude foto's* (1993), *Beeldhouwer Albert Termote* (1969), om maar enkele van de meest bekende te noemen. Velerlei, steeds degelijk gedocumenteerde, artikels van zijn hand, zoals de *Geschiedenis van het onderwijs te Lichtervelde*, in 3 delen, verschenen in de jaarboeken '88, '89 en '90 van de kring. En de zeldzame jaren dat hij géén artikel schreef voor het jaarboek, dan was het zijn archief, zijn documentatie die hij ter beschikking stelde van wie dat wel deed.

Zonder hem was er geen heemkundige kring geweest in Lichtervelde, en zonder hem hadden onze publicaties, jaarvergaderingen en andere activiteiten er anders uitgezien: misschien te wetenschappelijk-droog en dus ongenietbaar, misschien zo boertig dat ze elke diepgang misten.

Daarvoor zeggen wij: *'Dank u wel, meester Vandewalle, we zullen U missen, maar we zullen verder gaan in de richting die gij ons gewezen hebt'*.